نایب‌رئیس کمیسیون کشاورزی اتاق بازرگانی در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»:

گرانی بذر و رواج دلالی، کشاورزی را بدون صرفه اقتصادی کرده است

رامتین موثق

امسال نیز مانند سال گذشته پرداخت مطالبات کشاورزان به یک چالش در دولت تبدیل شده و چه‌بسا به دلیل عمیق‌تر شدن چالش‌های اقتصادی و معیشتی در سال جاری، آسیب‌های این امر رنگ و بوی شدیدتری به خود گرفته است.

روز گذشته اعلام شد که گندم ۳۳ درصد کمتر از سال گذشته به دولت تحویل داده شده است. رئیس بنیاد ملی گندمکاران در گفت‌وگو با مهر، از تحویل ۷ میلیون و ۵۷۰ هزار تن گندم به ارزش ۱۵۶ هزار میلیارد تومان خبر داد و گفت: «تاکنون ۱۱۵ همت یعنی حدود ۷۲ درصد از مطالبات گندمکاران از سوی دولت پرداخت شده و ۴۱ همت باقی مانده است.» عطاءالله هاشمی، با بیان اینکه میزان تحویل گندم به دولت نسبت به مدت مشابه سال قبل حدود ۳۳ درصد افت داشت، ادامه داد: «بخشی از محصولات مزارع دیم به دلیل کاهش بارش از بین رفت. بخشی هم با افزایش قیمت نهاده‌های دامی، خوراک دام‌ها شد.»

این مسئول صنفی همچنین به واقعیتی دیگر از اوضاع گندم در کشور اشاره و اظهار کرد: «حتی اگر یک تن گندم یا کمتر از چرخه مصرف انسانی خارج شود باید به همان میزان گندم وارد کشور کنیم. امسال کسری گندم به میزان ۴.۵ میلیون تن باید از محل واردات تامین شود تا نیازهای مصرفی خبازی‌ها، صنف و صنعت برآورده شود.»

گندم کشاورزان به جای دولت نصیب دلالان می‌شود

درباره علت کاهش تحویل گندم به دولت، و دیگر آثار پرداخت دیرهنگام مطالبات کشاورزان، کارشناسان مختلفی اظهارنظر کرده‌اند و درباره این روند هشدار داده‌اند.

در همین راستا، علیقلی ایمانی، مدیرعامل بنیاد گندمکاران کشور، در گفت‌وگو با کنا، در خصوص اینکه عدم پرداخت به موقع مطالبات گندمکاران باعث می‌شود که کشاورز برای تامین معیشت خود، گندم را زیر قیمت به دلال‌ها بفروشد، گفت: «سیاست دولت خرید تضمینی گندم است که متاسفانه به موقع پرداخت نمی‌شود و چون کشاورزی در ایران، معیشتی است و کشاورز به پول گندم نیاز دارد، مجبور می‌شود که محصول خود را زیر قیمت به دلال‌ها بفروشد.»

نایب‌رئیس اول کمیسیون کشاورزی اتاق بازرگانی ایران در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»: مالکان بزرگ عمدتا خود صادرکننده هستند یا بازارهای فروش را می‌شناسند اما از نظر بهره‌برداری، بیش از ۸۰ درصد بهره‌برداران کشاورزی ما خرده‌مالک هستند و خرده‌مالکی بودن کشاورزی آسیب‌های رواج دلالی را برای کشاورز تشدید می‌کند

محمدرضا ترابی موسوی: گرانی بذر و نهاده‌ها هزینه تولید را بالا می‌برد و در نتیجه آن قیمت تمام‌شده محصول افزایش می‌یابد و می‌تواند به عاملی تبدیل شود که کشاورز به دلیل نبود صرفه اقتصادی، از کشاورزی صرف نظر کند

او افزود: «کشاورز بیش از نیمی از سال را هزینه می‌کند، از بانک وام می‌گیرد و برای تهیه سم، کود، ماشین‌آلات و ... پول قرض می‌گیرد و خرید نسیه می‌کند و وعده بازپرداخت را به اصطلاح سرِ خرمن می‌دهد اما وقتی دولت در پرداخت مطالبات تعلل می‌کند، کشاورز هم مجبور می‌شود گندم را زیر قیمت به دلال‌ها بفروشد. از سوی دیگر با توجه به اینکه قیمت جو بالاتر از قیمت گندم است، کارخانجات خوراک دام و دامدار، گندم را به جای جو استفاده می‌کنند.»

این مقام صنفی با بیان اینکه تمام این مسائل برای دولت خسران است، عنوان کرد: «به هر میزان که گندم در کشور موجود باشد، تا گندم به سیلوهای دولتی نرسد، نمی‌توان اطمینان داشت که نان مردم دچار چالش نمی‌شود. بنابراین دولت کسری نیاز سالانه گندم را از بازار جهانی وارد می‌کند. امسال بیش از ۷.۵ میلیون تن گندم خریداری شده و پیش‌بینی می‌شود که با برداشت گندم در مناطق سردسیر و کوهستانی کشور نهایتا به ۸.۵ میلیون تن برسد. با توجه به نیاز سالانه ۱۲ میلیون تن گندم کشور برای نان، صنف و صنعت، دولت ناچار است کسری را از بازار جهانی تأمین کند تا مشکلی در تأمین نان مردم و ذخایر استراتژیک کشور ایجاد نشود.»

ایمانی درباره دیگر دلایل کاهش گندم تحویلی به دولت، تاکید کرد: «از سوی دیگر وزارت جهاد کشاورزی قیمت بذر گندم آبی را کیلویی ۳۲ هزار و ۵۰۰ تومان و بذر گندم دیمی را ۲۹ هزار و ۵۰۰ تومان اعلام کرده است. لذا کشاورزان بخشی از محصول خود را برای بذر استفاده می‌کنند، زیرا قیمت بذر دولتی بالاتر از قیمت گندم ۲۰ هزار و ۵۰۰ تومانی است که به دولت تحویل می‌دهند. اختلاف حدود ۱۲ هزار تومان بذر با محصول، یکی از دلایل دیگر عدم تحویل گندم است. این موضوع نیز در میزان تولید گندم کشور موثر است.»

تغییر شغل کشاورزان با رواج دلالی و گرانی بذر

نایب‌رئیس اول کمیسیون کشاورزی اتاق بازرگانی ایران در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»، درباره تاثیر پرداخت دیرهنگام مطالبات گندمکاران بر رواج دلالی در بخش کشاورزی، اظهار کرد: وقتی که مطالبات گندمکاران به موقع پرداخت نشود، به دلیل نیاز مالی خود مجبور می‌شوند بار خویش را با قیمت کمتری به دلالان بفروشند تا بتوانند پول خود را زودتر دریافت کنند.

محمدرضا ترابی موسوی افزود: وقتی کشاورز پول در اختیار داشته باشد و نیاز مالی نداشته باشد بار خود را دست دلال نمی‌دهد اما اکنون همه کشاورزان در فصل کاشت، داشت و برداشت هزینه کرده‌اند و به پول نیاز دارند و این امر باعث می‌شود که به سمت فروش به دلالان بروند و محصول خود را با قیمت ارزان‌تری به واسطه‌ها بفروشند.

اولین دلیل رواج دلالی، نیاز به نقدینگی و نبود سرمایه در گردش کافی در دست کشاورزان است. بانک‌ها هم چندین سال است وام‌های تبصره‌ای و سرمایه در گردش نمی‌پردازند و این باعث می‌شود که نیاز کشاورز به پول بیشتر باشد

آسیب رواج دلالی مستقیما در زیان تولیدکننده و کاهش تولید محصولات کشاورزی، نمود دارد. در کشور ما کشاورزی معاش‌محور و جزیره‌ای است و اگر کشاورز نتواند معاش زندگی و خانه‌اش را تامین کند، قطعا دیگر به کشاورزی مشغول نمی‌شود

او درباره تاثیر گرانی بذر بر تولید گندم، عنوان کرد: گرانی بذر و نهاده‌ها هزینه تولید را بالا می‌برد و در نتیجه آن قیمت تمام شده محصول بالا می‌رود و این هم می‌تواند به عاملی تبدیل شود که کشاورز به دلیل نبود صرفه اقتصادی، از کشاورزی صرف نظر کند.

به گفته این عضو اتاق بازرگانی، کشاورزان خرده مالک عمدتا در نقاط روستایی و دورافتاده هستند و علت بسیاری از مهاجرت‌ها، همین عدم درآمدزایی در تولیدات کشاورزی است.

سه عامل اصلی رواج دلالی در کشاورزی

ترابی موسوی با اشاره به اینکه دلالی در همه بخش‌های اقتصاد کشاورزی و تولیدات آن رواج دارد، درباره دلایل آن مطرح کرد: اولین دلیل رواج دلالی، نیاز به نقدینگی و نبود سرمایه در گردش کافی در دست کشاورزان است. بانک‌ها هم چندین سال است وام‌های تبصره‌ای و سرمایه در گردش نمی‌پردازند و این باعث می‌شود که نیاز کشاورز به پول بیشتر باشد.

او درباره دیگر دلایل ادامه داد: دلیل دوم، عدم دسترسی تولیدکنندگان به صادرکنندگان اصلی است. گندم اکثرا مصرف داخلی دارد اما در بخش‌های دیگر که محصول تولیدی صادراتی است، وقتی کشاورز به خریدار اصلی دسترسی و با او آشنایی ندارد، دلالی نیز قدرت می‌گیرد. در این حالت کشاورزان که اکثرا خرده مالک هستند، مجبور می‌شوند محصول خود را به واسطه بفروشند و واسطه‌ها هم به سراغ آنها می‌روند و محصول خریداری شده از کشاورزان را در بازارهای هدف می‌فروشند یا کالاهایی را که قابلیت نگهداری داشته باشد، دپو و انبار و در زمان مناسب برای کسب سود بیشتر به بازار عرضه می‌کنند.

نایب‌رئیس اول کمیسیون کشاورزی اتاق بازرگانی ایران توضیح داد: کشاورزی ما تقریبا در بیش از ۸۰ درصد بخش‌ها، به خصوص در زراعت و باغداری، به صورت خرده مالکی انجام می‌شود. در این حالت کشاورز برای مثال تنها ۱ هکتار زمین دارد و چون در روستا کشاورزی می‌کند، وقت و امکاناتش را ندارد که با صادرکنندگان، که عمدتا در تهران یا شهرها هستند، آشنا شود تا بار خود را مستقیما به آن‌ها بفروشد پس واسطه‌ها به سراغ این کشاورز می‌روند که هم به پول نیاز دارد و هم صادرکنندگان اصلی را نمی‌شناسد.

به اعتقاد او، خرده مالکی بودن کشاورزی، نبود سرمایه در گردش و نقدینگی و عدم آشنایی با بازارهای هدف و خریداران و صادرکنندگان اصلی، از دلایل اصلی رونق پیدا کردن دلالی در اقتصاد کشاورزی ایران است.

تأثیر مخرب رواج دلالی بر سود تولیدکننده و تولید محصولات

ترابی موسوی تصریح کرد: آسیب رواج دلالی مستقیما در ضرر دادن تولیدکننده و کاهش تولید محصولات کشاورزی، تجلی می‌یابد.

او بیان داشت: وقتی کشاورز مجبور باشد مقدار محصول تولیدی خود را به قیمت پایین‌تری بفروشد، درآمد کمتری کسب می‌کند و در نتیجه متحمل ضرر می‌شود که در نهایت او را از این کار خارج می‌کند یا سطح تولید او را کاهش می‌دهد. در بخش‌های خرده مالکی، کشاورزی اصلا معاش‌محور و جزیره‌ای است و اگر کشاورز نتواند معاش زندگی و خانه‌اش را تامین کند، قطعا دیگر به کشاورزی مشغول نمی‌شود که در نهایت به مهاجرت، تغییر شغل یا کاهش تولید او می‌انجامد.

نایب‌رئیس اول کمیسیون کشاورزی اتاق بازرگانی ایران در نهایت تاکید کرد: مالکان بزرگ عمدتا خود صادرکننده هستند یا بازارهای فروش را می‌شناسند اما از نظر بهره‌برداری، بیش از ۸۰ درصد بهره‌برداران کشاورزی ما خرده مالک هستند و خرده مالکی بودن کشاورزی آسیب‌های رواج دلالی را برای کشاورز تشدید می‌کند.

گزارش

آمار صدور پروانه‌های ساختمانی نزولی است؛

ثبت کم‌رمق‌ترین تصویر از ساخت‌وساز در سال‌های اخیر

بازار مسکن ایران زمستان ۱۴۰۳ را با افت ۲۳ درصدی صدور پروانه‌های ساختمانی سپری کرد و این در حالی بود که کل سال ۱۴۰۳ نیز با تنها ۱۴۱ هزار پروانه، کم‌رمق‌ترین تصویر از ساخت‌وساز در سال‌های اخیر را ثبت کرده است و بر اساس تازه‌ترین اطلاعات منتشر شده از سوی مرکز آمار ایران، تعداد پروانه‌های ساختمانی صادر شده توسط شهرداری‌های کشور در زمستان سال گذشته، ۴۰ هزار فقره به ثبت رسیده است.

به گزارش اقتصاد۲۴، همچنین تعداد پروانه‌های ساختمانی نسبت به فصل مشابه سال قبل با ۲۳ درصد کاهش همراه بوده است. کاهش ۲۳ درصدی تعداد پروانه‌های ساختمانی حاکی از آن است که ساخت و ساز مسکن در کشور با روند نزولی همراه شده است. از سوی دیگر در تهران نیز سقوط ۵۰ تا ۶۰ درصدی پروانه‌ها در زمستان ۱۴۰۲ و کاهش ۲۸.۴ درصدی صدور پروانه در بهار ۱۴۰۳ زنگ خطری برای کمبود عرضه در سال‌های پیش‌رو به صدا درآورده است؛ خطری که می‌تواند به بازگشت جهش قیمت مسکن و فشار مضاعف بر اقتصاد خانوارها و مستأجران منجر شود. چنان که کاهش صدور مجوزهای ساخت و ساز مسکن در سال‌های اخیر، به ویژه در سال ۱۴۰۳، به یک نگرانی جدی تبدیل شده است. این کاهش، که به طور میانگین حدود ۲۳ درصد برآورد شده، می‌تواند ناشی از عوامل مختلفی از جمله رکود بازار مسکن، افزایش قیمت مصالح ساختمانی، و عدم اطمینان سرمایه‌گذاران به بازدهی این بخش باشد.

در همین حال پایتخت ایران بیش از سایر شهرها با بحران کاهش ساخت‌وساز مواجه است. داده‌های مرکز آمار نشان می‌دهد در فاصله بهار ۱۴۰۲ تا بهار ۱۴۰۳، تعداد پروانه‌های ساختمانی در تهران از ۱۵ هزار و ۸۰۷ به ۱۲ هزار و ۳۱۱ فقره کاهش یافت؛ یعنی ۲۸.۴ درصد افت تنها در یک سال. اما این همه ماجرا نیست. در زمستان ۱۴۰۲، تهران با یکی از بی‌سابقه‌ترین سقوط‌ها روبه‌رو شد و تنها ۸۱۷ پروانه احداث ساختمان صادر شد؛ این یعنی ۵۹.۵ درصد کمتر از پاییز و ۵۵.۳ درصد کمتر از زمستان سال قبل. هم چنین تعداد واحدهای مسکونی پیش‌بینی‌شده در این پروانه‌ها ۶۶۰ واحد بود؛ ۵۴.۷ درصد کمتر از فصل قبل و ۵۰.۷ درصد کمتر از زمستان ۱۴۰۱. از سوی دیگر مجموع مساحت زیربنا در پروانه‌های صادرشده نیز ۱.۴۴۳ میلیون متر مربع بود که نسبت به پاییز ۴۴.۲ درصد و نسبت به زمستان سال قبل ۳۸.۹ درصد کاهش نشان داد. این اعداد به معنای توقف جدی پروژه‌های جدید در پایتخت است؛ توقفی که مستقیماً به کمبود عرضه و تشدید فشار قیمتی در بازار مسکن تهران منجر خواهد شد.

اما در این میان عدم توجه دولت‌ها را نیز نباید در این بین نادیده گرفت. چنان که قانون «جهش تولید مسکن» در سال ۱۴۰۰ دولت را موظف کرد سالانه یک میلیون واحد مسکونی تولید کند. از سوی دیگر دستکم انتظار می‌رفت دولت چهاردهم با توجه به سقوط آمار صدور پروانه‌های ساختمانی، رویکردی فوری و عملی در پیش گیرد. با این حال، وزارت مسکن در دولت جدید نیز بیشتر درگیر آیین‌نامه‌ها، مصوبات کاغذی و جلسات شورای عالی مسکن مانده و زنگ خطر کاهش ساخت‌وساز را نشنیده است. در شرایطی که آمار زمستان ۱۴۰۳ و تهران در زمستان ۱۴۰۲ سقوطی هشداردهنده را نشان می‌دهد، واکنش وزارتخانه بیش از هر چیز به «بخشنامه» و «تخفیف عوارض» محدود شده است. نتیجه این است که نه روند نزولی ساخت‌وساز متوقف شده و نه امیدی به تحقق وعده‌های انباشته وجود دارد. در واقع وزارتخانه امروز بیشتر شبیه به ناظر خاموش است تا سیاست‌گذار فعال؛ در حالی که بازار مسکن به یک سیاست فوری و عملیاتی نیاز دارد.

پروانه امروز یعنی عرضه‌ی ۲ تا ۳ سال بعد؛ این بدان معناست که وقتی در سال ۱۴۰۳ تنها ۱۴۱ هزار پروانه صادر شده و تهران در زمستان ۱۴۰۲ سقوط ۵۰ تا ۶۰ درصدی را تجربه کرده، پس در سال‌های ۱۴۰۵ و ۱۴۰۶ بازار با چاله عرضه عمیقی روبه‌رو خواهد شد. این چاله بیش از همه به بازار اجاره فشار وارد می‌کند؛ جایی که خانوارهای جوان و طبقه متوسط با نبود گزینه‌های مناسب، به شدت آسیب‌پذیر خواهند شد.

گزارش

وزارت نفت توان جلوگیری از هدررفت ۱۸.۴ میلیارد مترمکعبی گاز همراه نفت را دارد؟

ناهمخوانی وعده خاموشی مشعل‌ها تا پایان سال ۱۴۰۷ و شواهد موجود

وزیر نفت وعده اتمام مشعل‌سوزی یا همان سوختن گازهای همراه نفت را تا پایان سال ۱۴۰۷ داده است. این در حالی است که ایران سالانه ۱۸.۴ میلیارد مترمکعب گاز همراه نفت را می‌سوزاند و تا سال ۱۴۰۳، مسئولان تنها توانستند ۱۶ میلیون مترمکعب گاز مشعل را جمع‌آوری کنند.

به گزارش تجارت‌نیوز، محسن پاک‌نژاد، وزیر نفت، در آیین بهره‌برداری از طرح جمع‌آوری گازهای همراه میدان‌های جنوب استان ایلام در روز یک‌شنبه ۲۵ مرداد، عنوان کرد: «این پروژه یکی از بزرگ‌ترین طرح‌های جمع‌آوری گازهای همراه است که نه‌تنها به حفاظت از محیط زیست کمک می‌کند، بلکه مانع هدررفت صدها میلیون دلار سرمایه ملی می‌شود.» او ادامه داد: «بر اساس اهداف کمی تعیین‌شده در قانون برنامه هفتم پیشرفت، ظرفیت جمع‌آوری گازهای مشعل باید تا پایان برنامه هفتم توسعه یعنی سال ۱۴۰۷، به ۱۶ میلیارد مترمکعب در سال معادل ۴۴ میلیون مترمکعب در روز برسد. به همین دلیل افزایش این ظرفیت به‌عنوان یکی از اولویت‌های اساسی وزارت نفت در دستور کار قرار گرفت. با تکمیل همه طرح‌های جمع‌آوری گاز در مشعل‌ها سوزانده می‌شود. بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های اتاق ایران، شدت فلرینگ در ایران بیش از ۳ برابر میانگین جهانی است. اگر این شاخص بر مبنای تولید نفت محاسبه شود، شدت فلرینگ ایران حدود ۳ برابر میانگین جهان بوده و در صورتی که مبنای مقایسه تولید گاز طبیعی باشد، این رقم تقریباً ۲ برابر میانگین جهانی است. به طور متوسط روزانه بیش از ۵۰ میلیون متر مکعب گاز در مشعل‌های ایران سوزانده می‌شود. این حجم عظیم گاز می‌تواند پاسخگوی بخش قابل توجهی از تقاضای داخلی باشد و در صورت استفاده بهینه، معادل ظرفیت تولید دو فاز میدان گازی پارس جنوبی خواهد بود. در حالی که برای توسعه هر یک از این فازها و برداشت ۲۵ میلیون متر مکعب گاز در روز، سرمایه‌گذاری پنج تا شش میلیارد دلاری نیاز است.

گازهای مشعل تا پایان سال ۱۴۰۷ می‌توان شاهد خاموشی کامل مشعل‌ها در کشور باشیم.»

اکنون ایران با فلرینگ سالانه ۱۸.۴ میلیارد مترمکعب رتبه دوم در میزان هدررفت گاز مشعل در جهان را دارد. یکی از معیارهای سنجش وضعیت کشورها در حوزه هدررفت گازهای همراه نفت «شاخص شدت فلرینگ» است که نشان می‌دهد به ازای هر بشکه نفت تولیدی چه مقدار گاز در مشعل‌ها سوزانده می‌شود. بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های اتاق ایران، شدت فلرینگ در ایران بیش از ۳ برابر میانگین جهانی است. اگر این شاخص بر مبنای تولید نفت محاسبه شود، شدت فلرینگ ایران حدود ۳ برابر میانگین جهان بوده و در صورتی که مبنای مقایسه تولید گاز طبیعی باشد، این رقم تقریباً ۲ برابر میانگین جهانی است. به طور متوسط روزانه بیش از ۵۰ میلیون متر مکعب گاز در مشعل‌های ایران سوزانده می‌شود. این حجم عظیم گاز می‌تواند پاسخگوی بخش قابل توجهی از تقاضای داخلی باشد و در صورت استفاده بهینه، معادل ظرفیت تولید دو فاز میدان گازی پارس جنوبی خواهد بود. در حالی که برای توسعه هر یک از این فازها و برداشت ۲۵ میلیون متر مکعب گاز در روز، سرمایه‌گذاری پنج تا شش میلیارد دلاری نیاز است.

طبق بند «الف» ماده ۴۸ قانون برنامه ششم توسعه، دولت به منظور کاهش هدررفت منابع انرژی و جلوگیری از آلودگی‌های زیست‌محیطی موظف شده بود تا پایان برنامه ششم، ۹۰ درصد از گازهای همراه نفت و مشعل را جمع‌آوری و از آن بهره‌برداری کند. هدف‌گذاری این برنامه به‌عنوان یکی از اقدامات حیاتی برای بهبود عملکرد صنعت نفت و حفاظت از محیط زیست در نظر گرفته شده بود. با این حال، بررسی‌های موجود نشان می‌دهد که عملکرد دولت در تحقق این هدف بسیار ضعیف بوده است. در طول سال‌های اجرای برنامه، تنها حدود ۴۳۱ میلیون مترمکعب گاز در روز، معادل ۵۲۲ میلیون مترمکعب در سال، جمع‌آوری شده که این رقم تنها پنج درصد از هدف تعیین‌شده را پوشش می‌دهد.

این موضوع، علاوه بر اینکه نشان‌دهنده کم‌کاری در راستای اهداف قانون است، می‌تواند پیامدهای منفی زیادی در زمینه مدیریت منابع انرژی و حفظ محیط زیست به همراه داشته باشد. همچنین این امر موجب هدررفت مقادیر زیادی از گازهای طبیعی شده که می‌توانست به‌عنوان یک منبع انرژی ارزشمند برای تولید برق، صنایع پتروشیمی و سایر کاربردهای اقتصادی مورد استفاده قرار گیرد.

همچنین مطابق اظهارات هوشنگ فلاحتیان، معاون وزیر نفت، در اردیبهشت سال ۱۴۰۳، تا پیش از سال ۱۴۰۱، روزانه یک میلیون و ۴۰۰ هزار مترمکعب گاز همراه جمع‌آوری می‌شد که در پایان سال ۱۴۰۱، جمع‌آوری گازهای همراه به‌طور روزانه به هشت میلیون و ۲۰۰ هزار مترمکعب رسید. با توجه به رکورد جمع‌آوری روزانه ۱۶ میلیون مترمکعب گاز همراه نفت در روز، این رقم سالانه به حدود پنج میلیارد و ۸۴۰ میلیون مترمکعب می‌رسد. آیا می‌توان امیدوار بود که این روند تا پایان سال ۱۴۰۷ به ۱۶ میلیارد برسد؟

خبر اقتصادی

پزشکیان در شبکه ایکس مطرح کرد؛

جلوگیری از سوزاندن ۷۰۰ میلیون دلاری ثروت ملی

رئیس جمهور گفت: جلوگیری از سوزاندن ۷۰۰ میلیون دلار ثروت ملی در سال و آلایندگی شدید برای محیط زیست دستاورد افتتاح رسمی فاز اول طرح جمع‌آوری گازهای همراه در جنوب استان ایلام است. به گزارش ایلنا، مسعود پزشکیان در شبکه ایکس نوشت: «دیروز با تلاش مهندسان و متخصصان داخلی و استفاده بیش از ۸۵ درصدی از تولید داخل، شاهد افتتاح رسمی فاز اول طرح جمع‌آوری گازهای همراه در جنوب استان ایلام بودیم. جلوگیری از سوزاندن ۷۰۰ میلیون دلار ثروت ملی در سال و آلایندگی شدید برای محیط زیست دستاورد این اقدام ملی است.»

تحلیل شامخ:

رکود صنعتی در تیرماه ۱۴۰۴ عمیق‌تر شد

بر اساس شاخص مدیران خرید (شامخ)، بخش صنعت در تیرماه ۱۴۰۴ عدد ۴۷.۷ را ثبت کرده که برای ششمین ماه متوالی زیر مرز ۵۰ (مرز رونق و رکود) قرار دارد و این یعنی تولید صنعتی ایران از ابتدای سال جاری عملا در یک رکود مزمن گرفتار شده است. به گزارش مهر، طبق بررسی‌های گزارش شامخ، کارشناسان و فعالان صنعتی چند عامل را به‌عنوان گلوگاه‌های اصلی معرفی می‌کنند که نخستین آنها بحران انرژی است. همچنین تنگنای مالی و نقدینگی چالش دیگر بخش تولید است و نوسانات ارزی و تورم را نیز باید از دیگر چالش‌های حوزه تولید کشور عنوان کرد.

۱۲ سد مهم کشور زیر ۱۰ درصد آب ذخیره دارند

بررسی وضعیت ذخایر آبی سدهای بزرگ مخزنی کشور نشان می‌دهد که ۱۲ سد بزرگ و مهم در تأمین آب شرب و کشاورزی، کمتر از ۱۰ درصد ذخیره آبی دارند، به‌عبارتی بیش از ۹۰ درصد ظرفیت مخازن این سدها خالی است. به گزارش تسنیم، جدیدترین گزارش آماری شرکت مدیریت منابع آب ایران نشان می‌دهد که اگر تمامی سدهای کشور را یک سد بزرگ در نظر بگیریم، این سد با افت ۲۵ درصدی ذخایر آبی نسبت به زمان مشابه سال قبل مواجه است.

وزیر نفت:

بنزین سوپر ارتباطی با سهمیه‌های قبلی ندارد

وزیر نفت مدعی شد: بنزین سوپر یا ویژه به‌عنوان خدمت جدیدی از سوی وزارت نفت به مردم ارائه می‌شود و هیچ‌گونه ارتباطی با سهمیه سوخت ندارد. به گزارش ایلنا، محسن پاک‌نژاد با بیان اینکه سهمیه‌های ۶۰ و ۱۰۰ لیتری به قوت خود باقی است و قیمت‌های ۱۵۰۰ و ۳۰۰۰ تومان نیز تغییری نخواهد داشت، افزود: همچنین کارت سوخت جایگاه‌داران همچنان معتبر است. بنزین سوپری که پیش‌تر در جایگاه‌ها عرضه می‌شد نیز با همان قیمت قبلی موجود است. به گفته او، قیمت این بنزین سوپر حدودا بالای ۵۰ هزار تومان است.

معاون وزیر صمت اعلام کرد:

کاهش ۵.۵ درصدی صادرات غیر نفتی در ۴ ماهه امسال

معاون وزیر صمت از کاهش ۵.۵ درصدی صادرات غیر نفتی در ۴ ماهه امسال خبر داد و گفت: اگر ما نتوانیم روند مثبتی در صادرات غیر نفتی ایجاد کنیم، ممکن است در ماه‌های بعد این آمار دچار عقب‌ماندگی بیشتری شود. به گزارش ایلنا، محمدعلی دهقان دهنوی عنوان کرد: بسیاری از بازرگانان و تجار در تله قوانین و مقررات گیر افتاده‌اند. بنابراین، امروز اگر ما به طور اساسی به تعویق این پارادایم که در نظام تصمیم‌گیری در حوزه تجارت خارجی حاکم شده است، فکر نکنیم راه حل‌ها و تلاش‌های ما به نتیجه نخواهد رسید.

با صعود ۴۵ هزار واحدی شاخص کل:

بورس کانال ۲.۵ را پس گرفت

بازار سرمایه پس از حدود چهار هفته روند کاهشی، روز گذشته رشد قابل توجهی داشت؛ به طوری که شاخص کل ضمن افزایش بیش از ۴۵ هزار واحد به رقم دو میلیون و ۲۵۰۰ هزار واحد رسید و کانال ۲.۵ میلیون را که ۲۲ مرداد از دست داده بود، تصاحب کرد. به گزارش ایسنا، در دومین روز کاری هفته شاخص هم‌وزن نیز ۸۰۲۴ واحد افزایش داشت و در عدد ۷۵۹ هزار و ۴۹۸ واحد ایستاد. دیروز تعداد سهام مثبت بورس ۲۹۹ عدد و سهام منفی ۳۹ عدد بود. تعداد خریداران به ۲۵ هزار نفر رسید. به طور کلی بازار ۱.۸۶ درصد افزایش داشت.

قانون مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی ابلاغ شد

قانون مالیات بر سوداگری و سفته بازی بعد از تصویب در مجلس و تایید شورای نگهبان، توسط رئیس جمهور برای اجرا ابلاغ شد. به گزارش مهر، قانون مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی با هدف کاهش فعالیت‌های غیرمولد اقتصادی و جلوگیری از ایجاد حباب در بازارهای دارایی طراحی و تصویب شده است. در این قانون، ملاک اصلی تشخیص سوداگری، مدت نگهداری دارایی است. هر چه فاصله زمانی بین خرید و فروش یک دارایی کمتر باشد، نشان‌دهنده انگیزه بیشتر برای کسب سود کوتاه‌مدت و عملا رفتار سفته‌بازانه است.